

всичкото си време на обучението; първата година на образованието да бжде определена за създаването на основа, а само втората и третата да се оставят за специализация; да се състави изпитна комисия, която същевременно ще изпълнява службата за подборъ на библиотекари. Тъзи препоръки доведоха до назначаването на 1929 г. отъ дружеството на американскитъ библиотекари на единъ комитетъ за образованието на библиотекаритъ. Този комитетъ е изработилъ известенъ брой изисквания досежно допусането на ученици въ училищата, лекциитъ, които трѣбва да се четатъ и методитъ, които трѣбва да се следватъ. Той е единственото тѣло, върху което лежи длъжността да координира обучението на библиотекаритъ.

Може да се каже съ право, че библиотекарскитъ училища въ Америка сж развили една удовлетворителна техника за първата учебна година, презъ която се изучаватъ основитъ и принципитъ на библиотекологията. Въ по-горнитъ курсове, обаче, еднаквостта не е дотамъ осъществена, целитъ и методитъ сж по-малко определени, ала при все това, се върви прогресивно къмъ по-голѣма еднаквостъ въ материала и методитъ на висшето специално образование.

Следъ Америка нѣма друга държава въ Европа, която така добре да е разбрала значението на библиотеката и на библиотекаря за разпространение на знания, идеи и учения, както Съветска Русия.

Въ предреволюционна Русия не съществуваше системата за професионалната подготовка на библиотекаритъ. Службитъ въ библиотекеитъ се извършваха изобщо отъ учители и други представители на интелгенцията. Министерството на просвѣтата отхвърляше неизмѣнно всѣко предложение за изучаване на библиотекознанието въ учебнитъ заведения, въпрѣки многократнитъ ходатайства и настоявания на компетентнитъ и заинтересувани библиотекарски кръгове. Едва на 1913 г. първитъ преподавания бѣха открити въ народния университетъ Шанявски. Курсътъ бѣ отначало едномесеченъ, следъ това стана годишенъ и на края се преустрой въ факултетски клонъ.

Следъ октомврийската революция разширението на библиотечната мрежа показва липсата на квалифицирани библиотекари. Съветското правителство тогава нареди изучаването на библиотеководението отъ бждешитъ библиотекари и курсове за специализация на тѣзи, които бѣха се предали вече на това звание. На 1918 година бѣ основанъ факултетъ по библиотекознание и книгознание при новия институтъ за извъншколко образование, както и двугодишни курсове за библиотекари при кабинета по библиотекознание (по-късно преобразуванъ въ Институтъ по библиотекознание въ Москва), и най-после библиотекарски курсове при Ленинградската публична библиотека.

Мрежата на заведенията за професионалната подготовка на библиотекари се разширяваше отъ година на година, а същевременно изучаването на библиотекознае се въвежда въ срѣднитъ и висши учебни заведения.

Институтътъ по библиотекознание въ Москва има за задача да подготви библиотекари съ по-висша компетенция, бждещи организатори и директори на библиотеки, професори по библиотекознание и пр. Курсътъ въ него е четиригодишенъ. Презъ първитъ три години студентитъ слушатъ лекции по социалнитъ и економически науки, както и лекции по специалната работа на библиотекаритъ. Презъ последната година тѣмъ се четатъ лекции по специалността и приготвяватъ